

digere, end det er gjort i Betænkningen, at gøre Rede for dette mit Forslag.

Andrageren er født i 1857 og er alt-saa nu 50 Aar. Han ansattes i Statsbaner-nes Tjeneste den 5. Juni 1883 som Bane-arbejder; og i denne Stilling havde han det Uheld at blive overkørt af et Lokomotiv paa Viborg Station, hvorved han blev saaledes lemlæstet, at hans venstre Arm maatte amputeres i Skulderledet. Efter sin Helbredelse gjorde han en Tid Tjeneste som Stationsbud i Frederikshavn og Randers, men afskedigedes paa Grund af Svagelighed den 1. April 1895 med en Pension af 220 Kr. aarlig. Han er gift og har 8 levende Børn, hvoraf 3 ere ufor-sørgede. Hans Hustru er svagelig, og han selv er jo omtrent arbejdsudygtig; thi naar man har mistet sin ene Arm, er ens Ar-bejdsevne jo betydelig nedsat. Hans øko-nomiske Forhold ere ret slette. Han sidder i et Hus paa 3 Skæpper Hartkorn, og paa dette Hus skylder han ca. 6,000 Kr. Naar man ved alt dette, forstaar man, at Man-den kan have behov at søge om Tilskud til sin Pension. Andrageren er stærkt an-befalet baade af Sogneraadet og af Sogne-præsten, som kender ham som en hæderlig og flink Mand. Nu ved jeg vel, at han oppebærer den højeste Pension, han kunde faa efter sin Tjenestetid. Der er altsaa for saa vidt intet at indvende. Men en-hver vil dog vist indrømme, at en Mand, der er henvist til at leve af 220 Kr. aarlig og er Invalid, som denne Mand er Invalid, vil have ondt ved at slaa sig igennem dermed.

Jeg havde haabet, at Udvalget vilde have gjort Indstilling; det er ikke sket. Jeg henstiller nu Sagen til den højtærede Trafikminister og beder ham, om han ikke paa en eller anden Maade kan komme denne Mand til Hjælp, om han ikke kan lade Naade gaa for Ret, om jeg maa bruge det Udtryk, saa at denne Mand kunde blive hjulpen ud over sine økonomiske Vanskeligheder. Det er ikke alene, fordi jeg vilde sætte Pris paa det personlig — for det betyder i og for sig ikke saa meget —, men fordi det vilde betyde meget for denne Familie, som er saa sørgelig stillet. Manden er ikke i Stand til at erhverve noget af nogen som helst Betydning ud over de 220 Kr., han har i Pension. Hans

Hustru er svagelig, og han maa derfor holde en voksen Datter hjemme til at passe Moderen, og alt synes at stille sig særlig uheldigt for dem. Jeg henstiller altsaa til den højtærede Minister, om han alligevel ikke kan finde nogen Vej til at hjælpe vedkommende Mand.

Lange: Naar jeg har tilladt mig at stille et Ændringsforslag til Nr. 27 i Ud-valgets Betænkning, er det begrundet i, at jeg finder, at det ærede Udvalg, omend det vel har gennemlæst denne Henvendelse fra Gaardejer Nielsen af Skovsø, dog ikke har taget det tilbørlige Hensyn til denne Mands efter min Mening berettigede Klage og berettigede Begæring. Andragendet er ganske vist motiveret saa grundigt, at jeg ikke behøver at komme synderlig ind der-paa, men jeg skal ganske kort berøre de Forhold, som efter min Formening beret-tige Manden til den Erstatning, han her søger om. Jeg har personlig været til Stede paa hans Gaard og ved den paagældende Jernbaneoverkørsel og er blevet overbevist om, at alle de Klager, han fremsætter her, ere fuldt begrundede.

Dengang man eksproprierede Jord til Dobbeltsporet paa Korsørbanen, blev der tilstaaet Manden 219 Kr. i Erstatning for den Jord, han mistede, men han fik ikke Spor af Erstatning for de Ulemper, hans Gaard led, idet man gjorde Over-kørselen saa bred, at den nu er 27½ Alen. Men hver af de Herrer, der have med Landvæsen at gøre, vil forstaa, at det er en betydelig Ulempe, at man har sit Landbrug delt paa den Maade, at der paa den Side, hvor Gaarden ligger, er 30 Tdr. Land og paa den anden Side ca. 40. De ville vide, at naar man skal over en saadan 27½ Alen bred Overkørsel med Kreaturer og Heste, ere disse tidt ikke saa medgørlige som ønskeligt, og at det derfor tidt er forbundet med Risiko at faa dem over. Jeg har ved Selvsyn erfaret, at der undertiden gaar under ét Minut fra det Øjeblik, Toget piber, til det er ved Over-kørselen, og jeg har ogsaa erfaret, at man ikke altid er i Stand til at kunne høre Signalet fra det nærmeste Banevogterhus. Derfor er det ofte passeret — der er heldigvis ikke sket nogen Ulykke —, at naar Manden eller hans Folk have været ved at trække Heste